

Suvi Saunamäki

**OPISKELIJA-ASUNTOLAT JA SEURAKUNNAT
YHTEISTYÖSSÄ**

**Tutkimus toisen asteen ammatillisen koulutuksen opiskelija-asuntoloiden
ja evankelisluterilaisten seurakuntien yhteistyöstä Suomessa**

**Opinnäytetyö
CENTRIA AMMATTIKORKEAKOULU
Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma
Huhtikuu 2015**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Yksikkö	Aika	Tekijä/tekijät
Humanistinen ja kasvatustieteiden yksikkö, Ylivieskan yksikkö	Huhtikuu 2015	Suvi Saunamäki
Koulutusohjelma		
Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi		
OPISKELIJA-ASUNTOLAT JA SEURAKUNNAT YHTEISTYÖSSÄ		
Työn ohjaaja	Sivumäärä	
TT Vesa Nuorva	46 + liitteet 5	
Työelämäohjaaja		
Elina Juntunen, kirkkohallituksen asiantuntija		
<p>Tutkimuksen tarkoituksena oli kartoittaa toisen asteen ammatillisen koulutuksen asuntolatoiminnan ja Suomen evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteistyötä. Työssä tutkittiin erityisesti, kuinka usein Suomessa on yhteistyötä näiden kahden välillä, miten yhteistyö ilmenee ja millaista tukea asuntolat kaipaavat seurakunnan työntekijöiltä.</p> <p>Tutkimus on tehty kvantitatiivisilla menetelmällä Webropol -kyselylomaketutkimuksena. Kyselyyn vastasivat opiskelija-asuntoloiden asuntolaohjaajat. Jokaisesta asuntolasta pyydettiin vain yksi vastaus.</p> <p>Tutkimuksen perusteella reilu kolmannes vastanneista asuntoloista tekee yhteistyötä seurakuntien kanssa. Yhteistyö ilmenee erilaisina tapahtumina ja kerhoina eli pääosin vapaa-ajan toimintana. Seurakuntien työntekijät voisivat tarjota asuntoloille tukea erityisesti nuorten kohtaamisessa ja ohjatun vapaa-ajan järjestämisessä. Tutkimuksessa selvisi, että asuntolaohjaajat suhtautuvat pääosin myönteisesti seurakunnan työntekijöiden läsnäoloon asuntolassa, eikä yhteistyölle ole merkittäviä esteitä.</p>		

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Asiasana

Opiskelija-asuntola, monialainen yhteistyö, nuorisotyö, seurakuntien oppilaitostyö, kvantitatiivinen tutkimus.

ABSTRACT

CENTRIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date April 2015	Author Suvi Saunamäki
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis STUDENT DORMITORIES AND PARISHES IN COLLABORATION		
Instructor Dr Vesa Nuorva	Pages 46 + 5 appendices	
Supervisor Elina Juntunen, specialist of the church council		
<p>The purpose of this thesis was to study the collaboration between vocational education student dormitories and evangelical lutherian parishes. The thesis studied particularly, how often those two have collaboration, how the collaboration occurred and what kind of support dormitories needed from parishes.</p> <p>The study was quantitative method and was carried out using Webropol research program. Only dormitory instructors responded to the survey. Only one person responded from each dormitory.</p> <p>More than a third of the dormitories co-operate with local parishes. Collaboration occurs in various events and clubs. Thus, the collaboration is mainly leisure activity. Parish employees could support dormitories particularly in encounters of young people and in supervised leisure activities. It was found out in the study that the dormitory instructors had mainly positive attitude towards the church workers and there are no significant barriers to collaboration.</p>		

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Key words

Student dormitory, development of the student dormitories, youth work, parish work in educational institutions, quantitative research

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	2
2 TUTKIMUKSEN TAUSTA	4
3 ASUNTOLA TOIMINTAYMPÄRISTÖNÄ	7
3.1 Opiskelija-asuntola	7
3.2 Asuntolaohjaaja	9
3.3 Vapaa-aika asuntolassa	10
3.4 Asuntolatoiminnan kehittämishanke Fiilistä asumiseen	11
4 SEURAKUNTIEN TYÖNTEKIJÄT OPPILAITOKSISSA	14
4.1 Kenelle työ kuuluu?	14
4.2 Työn kohteena nuori.....	16
4.3 Monialainen yhteistyö	17
4.4 Kirkon työ on palvelemista.....	18
5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	22
5.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tutkimusongelmat.....	22
5.2 Tutkimusmenetelmä	23
5.3 Tutkimuksen toteuttaminen	24
5.3.1 Yhteiset kysymykset	26
5.3.2 Ei yhteistyötä – vastaajien kysymykset.....	26
5.3.3 Kyllä on yhteistyötä - vastaajien kysymykset.....	27
6 TUTKIMUKSEN TULOKSET	29
6.1 Yhteistyön jakautuminen hiippakunnittain	30
6.2 Syyt yhteistyön puutteeseen ja valmiudet sen tekemiseen.....	31
6.3 Miten yhteistyö ilmenee ja millaista tukea asuntolaohjaajat odottavat seurakunnan työntekijöiltä?	33
7 JOHTOPÄÄTÖKSET & POHDINTA	37
LÄHTEET	43

LIITTEET

1 JOHDANTO

Tutkimuksessani kartoitetaan toisen asteen ammatillisen koulutuksen opiskelija-asuntoloiden ja Suomen evankelisluterilaisten seurakuntien tekemää yhteistyötä. Kartoituksen avulla etsin vastauksia asettamiini tutkimusongelmiin. Tutkimusongelmiksi olen määritellyt kolme kohtaa, jotka ovat riippuvaisia toisistaan. Ensimmäiseksi selvitän tämän hetkistä tilannetta yhteistyön suhteen eli haen lukumäärää, kuinka moni asuntola on yhteistyössä seurakunnan kanssa. Toiseksi olen kiinnostunut siitä, miten asuntoloiden ja seurakuntien välinen yhteistyö ilmenee. Kolmantena tutkimusongelmana on asuntoloiden kokemus tuen tarpeesta, jota seurakunta voisi heille tarjota.

Merkittävänä lähteenä minulla on käytössäni Jukka Vehviläisen vuonna 2012 tekemä selvitys toisen asteen ammatillisen peruskoulutuksen asuntoloista. Toinen merkittävä lähde on Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisema nelivuotiskertomus Haastettu kirkko - Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2008 -2011.

Tutkimus on tehty kvantitatiivisella menetelmällä. Tutkimus alkaa sen taustan kertomisesta eli johdetaan aiheeseen kertomalla tutkimuksen lähtökohdat. Taustan jälkeen on vuorossa tutkimuksen teoria, jossa kerron asuntolatoiminnasta tiivistysti. Avaan teoriaosuudessa Fiilistä asumiseen – hanketta, koska sillä on merkittävä osuus asuntolatoiminnan kehittämisessä ja nykytilassa. Asuntolatoiminnan avaamisen jälkeen käsittelen seurakunnan työntekijän mahdollisuuksia osallistua opiskelija-asuntoloiden arkeen oppilaitostyön kautta.

Tutkimuksen raportointi alkaa luvusta viisi, jossa ensimmäisenä selvitän tutkimusongelmat ja -menetelmät. Sen jälkeen kerron tutkimuksen toteuttamisen tiiviissä muodossa. Tämän jälkeen on tutkimustulosten vuoro. Tulokset olen esittä-

nyt tutkimusta parhaiten palvelevalla tavalla yhdistellen. Tutkimuksen lopusta löytyy vielä johtopäätökset ja pohdinta, joissa kirjoitan tutkimustuloksista tehtävistä johtopäätöksistä, mutta myös omista pohdinnoistani tutkimuksen suhteen.

Tutkimus tehdään työelämää varten. Tarkoituksena on kartoittaa tämän hetkistä seurakuntien ja asuntoloiden välistä yhteistyötä, mutta nostaa esiin asuntoloiden toiveita yhteistyölle. Työni voi toimia pohjana työelämässä tapahtuvalle kehittämistyölle.

Teen tutkimukseni yhteistyössä Suomen evankelisluterilaisen kirkon kirkkohallituksen kanssa. Opinnäytetyöni ohjaajana toimii kirkkohallituksen jumalanpalvelus ja yhteiskunta- yksikön asiantuntija Elina Juntunen. Hänen erikoisalaansa on ammattikasvatus ja kirkon oppilaitostyö ammatillisen koulutuksen alueella. Työni tuloksia odottaa myös valtakunnallinen verkostohanke Fiilistä asumiseen (OPH). Olen luvannut esitellä tutkimukseni tuloksia valtakunnallisilla asuntolaohjaajapäivillä kesäkuussa 2015.

2 TUTKIMUKSEN TAUSTA

Ammatillinen koulutus oli haastavassa tilanteessa, kun sen rakenteet ja rahoitus olivat muutospaineen alla. Rakenteet olisivat lain hyväksymisen myötä muuttuneet siten, että koulutusverkkoa olisi tulevina vuosina tiivistetty. Koulutuksen järjestäjien opetusyksiköt olisivat suurentuneet. Lakiesitykset raukesivat 14.3.2015, ja nyt voitaneen huokaista helpotuksesta monen koulutuksenjärjestäjän kohdalla. (Lukion, ammatillisen koulutuksen ja vapaan sivistystyön rakenteiden ja rahoituksen uudistaminen 2015.)

Koulutusverkon tiivistäminen tarkoittaisi sitä, että asuntola-asumisen tarve kasvaisi toisen asteen ammatillisessa koulutuksessa. Oppilaitosten opetuspisteverkosto kävisi harvemmaksi, jolloin yksikkökoko vastaavasti kasvaisi. Tämä pakottaisi nuoret opiskelemaan entistä pidempien matkojen päähän. Nykyinen taloudellinen tilanne ei tuo kuitenkaan lisäresursseja, vaan jatkuvasti joudutaan miettimään säästökohteita. Tällöin ei ole todennäköistä, että henkilöstöresursseja kasvatettaisiin ainakaan asuntolapuolella, koska asuntolaohjaajille ei ole määritelty enimmäisopiskelijamääriä tai vähimmäistyöaikoja vuorokaudessa.

Asuntolatoiminnan kannalta elämme mielenkiintoisia aikoja. Paraikaa valmistellaan asuntolatoiminnan lainsäädäntöesitystä, jossa olen itsekin saanut olla osallisena. Aluehallintoviraston lakimies yhdessä Ville Virtasen (Suomen ammatillisen koulutuksen kulttuuri- ja urheiluliitto, Saku Ry) ja Raija Marttalan (valtakunnallinen asuntolatoiminnan kehittämishanke Fiilistä asumiseen) ovat tehneet työtä lainsäädäntöesityksen eteen kuukausia. Tällä hetkellä on niin, että asuntolatoimintaa ei ole missään laissa määritelty. Ainoastaan pieniä mainintoja asuntoloista löytyy mm. SORA -lainsäädännöstä ja laista nimeltään laki ammatillisesta koulutuk-

sesta. Uuden lainsäädännön myötä opiskelija-asuntolat saivat toiminnalleen kunnan kehukset.

Asuntolatoiminta sijoittuu opiskelijoiden vapaa-aikaan, jolloin on luonnollista tehdä yhteistyötä muiden vapaa-ajan palveluiden tuottajien kanssa, kuten kunnallisen nuorisotyön, seurakunnan ja monien eri yhdistysten. Seurakunnan työntekijöiden, vapaaehtoisten tai muidenkaan nuorisotoimijoiden läsnäolo oppilaitosten toiminnassa ei ole selviö. Yhteistyön vaikeus voi olla peräisin oppilaitoksesta itseltään, mutta myös seurakunnan työntekijöistä. Aina ei koeta merkitykselliseksi kohdata ulkopaikkakuntalaisia nuoria, varsinkaan jos heidän joukkonsa on näennäisen pieni. Aika on nykyisin rahaa. Jokainen työntekijä joutuu miettimään omat painopisteensä, ja aina aikaa ei jää kehittämiseen ja kokeilemiseen.

Tutkimuksessani keskityn asuntoloiden ja seurakuntien väliseen yhteistyöhön. Kiinnostukseni tähän aiheeseen heräsi, kun huomasin oman työni kautta, kuinka nuoret muuttaessaan opiskelupaikkakunnalleen useimmiten jättävät kotipaikkakunnalleen perheen, ystävät ja harrastukset. Vanhat rutiinit vaihtuvat toisenlaiseen elämään. Seurakunnan nuorisotyö voi tuoda helpotusta tilanteeseen, jossa nuori siirtyy opiskelemaan ammatilliseen oppilaitokseen ja muuttaa asumaan opiskelija-asuntolaan. Kuvaannollisesti sanoen nuoret ovat kuilun reunalla, josta voi rakentaa sillan yli tai reunalta voi pudota. He ovat nivelvaiheessa, jossa on mahdollisuudet sekä menestykseen että epäonnistumiseen. Nivelvaihetta edeltää nuoren valintojen tekeminen ammattialan, paikkakunnan ja monen muun asian suhteen. Kaikella tällä on vaikutusta nuoren tulevaisuuteen.

Seurakunnan työntekijöillä on vankka kokemus nuorisotyöstä, jolloin he voivat olla korvaamaton apu juuri nivelvaiheen työhön. Seurakunnan työpanos voi olla käänteentekevä yksittäisen nuoren elämässä, mutta toisaalta se voi edistää yhtei-

söllisyyden ja osallisuudentunnetta koko asuntolassa. Suomen evankelisluterilainen kirkko on luonnollinen yhteistyökumppani monellekin taholle siitä syystä, että esimerkiksi rippikoulu koskettaa hyvin suurta osaa nuorista. Seurakunta on siis tuttu jo ennestään monelle nuorelle. Kirkolle on hyväksi näkyä ja tuntua seurakuntalaisten arjessa, koska kirkon jäsenyys on yhä vähemmän selviö.

Ammattikouluissa ei tulla varmaankaan koskaan opettamaan uskontoa oppiaineena. Kirkon opetukset eivät kuulu aina osana seurakuntalaisten arkeen, vaan kirkon linkki täytyy muodostaa jotenkin toisin. Seurakunnan työntekijä ammatillisessa oppilaitoksessa voi olla tuo linkki. (Juntunen 2015.) Kyse ei ole niinkään uskonnon harjoittamisesta tai sen opettamisesta kuin monikulttuurisen yhteiskunnan puolesta puhumisesta, siltojen rakentamisesta kulttuurien ja uskontojen välille ja ihmisten aidosta kohtaamisesta keskellä arkea.

Seurakunnan työ asuntoloissa nivoutuu yhteen seurakuntien oppilaitostyöhön. Oppilaitostyön tarkoituksena on mm. edistää koko oppilaitosyhteisön hyvinvointia hengellisellä, henkisellä ja sosiaalisella alueella. Tämän lisäksi oppilaitostyössä korostuvat luomakunnasta huolehtiminen ja lähimmäisenrakkaus. Seurakuntien työhön kuuluu kaikista huolehtiminen. (Haastettu kirkko 2012, 158.) Oman kokemukseni mukaan nämä arvot ovat ajankohtaisia asuntolaelämässä päivittäin.

3 ASUNTOLA TOIMINTAYMPÄRISTÖNÄ

Opetushallituksen selvityksen mukaan asuntoloissa asui vuonna 2011 yhteensä 12 860 opiskelijaa. Opiskelija-asuntoloita ylläpitäviä koulutuksenjärjestäjiä oli yhteensä 85. Näiden koulutuksenjärjestäjien oppilaista asui asuntoloissa keskimääräisesti 12 prosenttia. Viihtyisät ja aktiiviset asuntolat nähdään oppimisympäristönä ja palveluna, joka vaikuttaa opiskelijan hyvinvointiin. (Vehviläinen 2012, 8.)

3.1 Opiskelija-asuntola

Fiilistä asumiseen -hanke on julkaissut asuntolatoiminnan käsikirjan, jossa määrittellään asuntola. Asuntolalla tarkoitetaan toisen asteen ammatillisen koulutuksen järjestäjän hallinnoimaa opiskelija-asuntolaa, joka koostuu yhteisasumiseen tarkoitusta rakennuksesta. Rakennuksessa on yhteiset saniteetti-, oleskelu- ja keittiötilat. Rakennus on jaettu erilaisiin solu-asuntoihin. (Marttala & Virtanen 2014, 1. luku.)

Asuntolapaikka myönnetään määrä-ajaksi, joka on normaalisti yksi lukuvuosi kerrallaan. Asuminen on nuorille maksutonta, mutta halutessaan oppilaitos voi periä opiskelijalta avainpantin. Asuminen on sidottu opiskeluun, joka tarkoittaa sitä, että koulun keskeyttänyt opiskelija ei voi jatkaa asumista asuntolassa. (Marttala & Virtanen 2014, 1. luku.)

Tärkeimpinä kriteereinä asuntolapaikan saamiselle on hakijan hankalat kulkuyhteydet opiskelupaikkaan ja alaikäisyys. Asuntolapaikkaa tarjotaan useimmiten ensisijaisesti ensimmäisen vuoden opiskelijoille. Hakijoita arvioitaessa otetaan huomioon myös sosiaalisia perusteita ja nuoren elämäntilanne huomioidaan ko-

konaisuutena. Joskus asuntolat ovat tilanteessa, että kaikkia hakijoita ei voida hyväksyä rajallisen majoitustilan vuoksi. Tällöin kriteerit painottuvat erityisesti. (Vehviläinen 2012, 14 – 15.)

Lakitasolla maininta opiskelija-asuntoloista löytyy tällä hetkellä kolmesta lähteestä. Ensimmäinen maininta on laki ammatillisesta koulutuksesta 37 §, jossa sanotaan, että asuntolassa asumisen tulee olla maksutonta (Laki ammatillisesta koulutuksesta 787/2014). Opetushallituksen antamaan opiskelijahuoltoon koskevaan määräykseen (28/011/2004) on kirjattu, että asuntolat kuuluvat osaksi oppilaitosten opiskelijahuoltoon. (OPH:n määräys 28/011/2004). Määräys on myöhemmin kumottu, ja nykyisessä määräyksessä ei enää mainintaa ole. Kolmas lainkohta löytyy SORA -lainsäädännöstä jossa sanotaan, että asuntolasta erottamiseen vaaditaan monijäsenisen toimielimen päätös. SORA -laki koskee mm. opiskeluoikeuden peruuttamista ja palauttamista, huumausainetestausta ja kurinpitoa sekä opiskelijaksi ottamisen esteitä. (OPH:n julkaisu 2013.)

Asuntolatoiminnan järjestämisessä otetaan huomioon nykyinen oppilas- ja opiskelijahuoltolaki. Lain tarkoituksena on opiskelijoiden kokonaisvaltainen tukeminen opinnoissa. Opiskeluhuollossa tulee ottaa huomioon opiskelijoiden erityiset tarpeet, mutta myös yhteisön tarpeet, koska ne vaikuttavat osaltaan opintojen järjestämiseen ja etenemiseen. Opiskeluhuolto on järjestettävä siten, että kaikki palvelu- ja tarvitsevat myös saavat niitä. Uuden lain tarkoitus on olla osaltaan tukemassa opiskeluhuollon järjestämistä ja toteutumista. Opiskelijahuolto pitää järjestää siten, että pystytään ehkäisemään ennalta ongelmia ja tukemaan yhteisöllisyyttä. Opiskelijoita tuetaan sekä yhteisöllisin keinoin, mutta myös yksilöllisesti. (Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki 1287/2013.)

Asuntoloissa tulisi tällöin tarjota opiskelua tukevia palveluita. Vehviläisen selvityksen mukaan (2012) tärkeimmiksi opiskelua tukeviksi palveluiksi opiskelijat itse kokivat ilta- ja yöhiljaisuuden. Toiseksi tärkeimmäksi koettiin opiskelumahdollisuudet asuntolassa ja kolmanneksi tärkeimmäksi opiskelurauha päiväsaikaan. (Vehviläinen 2012, 60 -63.) Opiskelijahuollon lain henki näkyy konkreettisesti heti kolmen kärjessä yhteisöllinen ja yksilöllinen tukeminen riittävän levon varmistamisella, joka tarkoittaa ilta ja yöhiljaisuutta sekä opiskelurauhaa päivällä koulun jo päätyttyä. Asuntolan opiskelumahdollisuudet jatkavat samaa teemaa painottuen enemmän yksilölliseen opiskelijahuoltoon. (Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki 1287/2013; Vehviläinen 2012, 60 -63.)

Mikäli asuntolassa esiintyy järjestyshäiriöitä ja rauhattomuutta, vaikuttavat ne opiskeluun. Ongelmat näkyvät unirytmien muuttumisena, ja lisääntyneinä myöhästymisinä sekä poissaoloina. Toisaalta asuntola-asuminen voi parhaassa tapauksessa lisätä opiskelumotivaatiota. (Hirvonen, Pelkonen & Uitto 2005, 9.) Asuntolaselvityksen ja ammatilliseen koulutuksen läpäisyyn liittyvän seurantatutkimuksen mukaan noin 30 % asuntoloissa asuvista opiskelijoista keskeyttäisi tai lopettaisi opinnot, jos asuntolapaikkaa ei olisi. Asuntoloissa asuvien keskeyttämisaste oli lukuvuonna 2013 -2014 4,4 % tutkimuksessa mukana olleiden koulutuksen järjestäjien tutkinnon suorittamisen keskeyttämisasteen ollessa keskimäärin 8,6%. Asuntola-asumisen voidaan katsoa ehkäisevän opintojen keskeyttämistä. (Vehviläinen 2012, 86.)

3.2 Asuntolaohjaaja

Asuntolaohjaaja on oppilaitoksen työntekijä ja toteuttaa osaltaan oppilaitoksen opiskeluhuoltoa. Asuntolaohjaaja edistää omalla työllään opiskelijoiden turvalli-

suutta, joka käsittää sekä henkisen että fyysisen turvallisuuden, terveyttä, hyvinvointia ja opiskelukykyä. (Marttala & Virtanen 2014, 1. luku.)

Asuntolaohjaajan toimenkuva on valtakunnallisesti katsoen hyvin laaja. On joitakin asioita, jotka yhdistävät heitä. Asuntolaohjaajat ohjaavat ja kasvattavat opiskelijoita kokonaisvaltaisesti. Heillä on myös valvontaan ja kurinpitoon liittyviä tehtäviä. He toimivat yleisesti yhteistyössä opiskelijoiden huoltajien kanssa ja ohjaavat heitä tarvittaessa erityisasiantuntijoille. Monen ohjaajan työnkuvaan kuuluu näiden lisäksi vielä kiinteistöhuoltoon liittyviä tehtäviä. (Vehviläinen 2012, 80.)

Asuntolaohjaajilla ei ole kelpoisuusvaatimusta, vaan asuntolaohjaajina voivat toimia kaikki työhön soveltuvat henkilöt. Pohjakoulutuksena voi olla mm. sosionomin (AMK) - tutkinto, nuoriso- ja vapaa-ajan ohjaajan perustutkinto, matkailuohjaajan tutkinto, yhteisöpedagogin tutkinto ja niin edelleen. Joillakin asuntolaohjaajilla ei ole mitään koulutusta. Osa asuntolaohjaajista on täydentänyt osaamistaan lisäkoulutuksella, kuten erilaisilla alaan liittyvillä kursseilla. (Hirvonen ym. 2005, 6-7.)

3.3 Vapaa-aika asuntolassa

Asuntoloissa järjestetään erilaista vapaa-ajan toimintaa. Vehviläisen tutkimuksesta ilmenee, että opiskelijat olivat tyytyväisimpiä tietokoneen ja internetin käyttömahdollisuuteen, liikunta- ja urheilumahdollisuuksiin, ohjattuun vapaa-ajan viettoon, tutortoimintaan sekä kerhotoimintaan asuntolassa. Tutkimuksen perusteella opiskelijat kaipaivat enemmän mm. discoja, retkiä ja teemailtoja tai toivoisivat niiden laadun parantuvan entisestä. (Vehviläinen 2012, 59 -60.) Useimmissa asuntoloissa on yhteiset oleskelu- ja vapaa-ajan viettoon soveltuvat tilat, joissa erilainen toiminta on mahdollista (Hirvonen ym. 2005, 9).

Vapaa-ajan toiminnan järjestäminen vaihtelee asuntoloittain. Ohjattua vapaa-ajan toimintaa on tarjolla kuitenkin yli 80 % asuntoloista. Toimintaa järjestävät asunto-laohjaajat, muu oppilaitoksen henkilökunta, opiskelijakunnat ja muut oppilaitoksessa kerhotoimintaa järjestävät tahot. Useimmiten opiskelijat saavat itse osallistua vapaa-ajan toiminnan suunnitteluun. (Hirvonen ym. 2005, 8 -9.) Ohjattu vapaa-aika koetaan merkitykselliseksi. Mielekäs vapaa-aika parantaa opiskelumotivaatiota ja lisää yhteisöllisyyden tunnetta asuntolassa. Lisäksi ohjatulla vapaa-ajalla pystytään vaikuttamaan yksilökohtaisesti opintojen edistymiseen. (Aalto 2010, 22 - 23.)

3.4 Asuntolatoiminnan kehittämishanke Fiilistä asumiseen

Fiilistä asumiseen – hanke on opetushallituksen rahoittama ammatillisen koulutuksen läpäisyntehostamishanke. Se on valtakunnallinen verkostohanke, jota koordinoi Koulutuskeskus Sedu. Hankkeen avulla on kehitetty ja kehitetään edelleen asuntolatoimintaa ajanmukaiseksi. Hankkeen ydinajatuksena on, että siirryttäisiin kiinteistön hoitamisesta ja valvomisesta opiskelijoiden ohjaamiseen ja opintojen edistämiseen. Hankkeen tuella on kehitetty toimintamalleja, jotka ovat aktiivisessa käytössä. (Fiilistä asumiseen 2015.)

Tällä hetkellä Fiilistä asumiseen -hanke on 4. kaudellaan ja sen yhteistyökumppaneita ovat Jyväskylän koulutuskuntayhtymä, Kajaanin kaupungin koulutusliikelaitos, Keski-Pohjanmaan koulutuskuntayhtymä, Sastamalan koulutuskuntayhtymä, Satakunnan koulutuskuntayhtymä sekä Saku ry. (Fiilistä asumiseen 2015.)

Fiilistä asumiseen -hankkeen tavoitteena on kehittää ammatillisen koulutuksen asuntolatoimintaa siten, että asuntoloista tulisi aktiivisia oppimisympäristöjä, jot-

ka osaltaan tukevat opintojen etenemistä. Fiilistä asumiseen – asuntolatoiminnan käsikirja ja erilaiset toimintamallit auttavat levittämään laadukasta asuntolatoiminnan toimintamallia koulutuksenjärjestäjille. (Fiilistä asumiseen 2015.) Hankkeen yksi osatavoite on asuntoloiden yhteistyön lisääminen koulun, kodin ja muiden nuorisotoimijoiden kanssa. (Marttala 2015.)

Fiilistä asumiseen - hanke on kehittänyt arjen taitojen kurssin, johon osallistumalla voi kerryttää omia opintojaan 1 opintoviikon verran. Kurssin tarkoituksena on saada asuntolan opiskelijat toimimaan yhdessä, helpottaa nuoren itsenäiseen elämään siirtymistä sekä ohjata opiskelijoita mielekkään vapaa-ajan viettämiseen. (Arjen taitojen kurssi 2015.)

Kurssi toteutetaan siten, että opiskelijoiden kanssa käsitellään erilaisia teemoja. Teemoja ovat: Tunnetaan toisemme, jossa tutustutaan asuntolan sääntöihin, tehdään ehkä soluun säännöt ja tutustutaan toisiin asuntolan opiskelijoihin sekä ohjajiin. Yksi teema on kodinhoidosta hyvinvointia, jonka aikana opiskelija oppii mm. ruuanlaittoa, siivousta, pyykkien käsittelyä jne. Fyysinen hyvinvointiteeman alla pohditaan omaa terveyttä, unen ja levon tarvetta, harrastusasioita ja henkilökohtaista hygieniaa. Psykykinen hyvinvointi -teema rakentuu turvallisuuteen liittyvistä asioista, itsetuntemuksesta ja talousasioista. Viidentenä kurssin teemana on sosiaalinen hyvinvointi. Tässä osiossa opiskellaan ihmissuhteisiin liittyviä asioita, oman käyttäytymisen merkityksestä kaikkien viihtyvyyteen ja tutustutaan paikallisiin kulttuuri- ja harrastusmahdollisuuksiin. (Arjen taitojen kurssi 2015.)

Fiilistä asumiseen - hanke on kehittänyt opiskelijoiden tutortoimintaa Koulutuskeskus Sedussa siten, että opiskelija voi suorittaa jopa neljä opintoviikkoa etiikan ATTO -aineita. ATTO tulee sanoista ammattitaitoa täydentävät tutkinnon osat. ATTO - aineita ovat mm. matematiikka, äidinkieli, liikunta, kielet jne. (Ammatilli-

set opinnot.) Tutorit koulutetaan tehtäväänsä, ja toiminta on asuntoloissa opiskelijälähtöistä. Tutorit toimivat vapaa-ajalla asuntoloissa, ja he ovat osaltaan mukana rakentamassa turvallisia ryhmiä, ohjaavat nuorempia opiskelijoita ja toimivat verstaistukena (vrt. seurakuntien isostoiminta) sekä esimerkkeinä. (Tutortoiminta 2015.)

Opiskelijat voivat vastaavasti kerryttää opintoviikkoja vapaasti valittaviin opintoihin osallistumalla mm. tutoreiden järjestämiin tapahtumiin, illanviettoihin, kerhoihin jne. Harrastepassiin hyväksytään myös muu paikkakunnalla tarjolla oleva harrastustoiminta. (Harrastepassi 2015.)

Fiilistä asumiseen hanke on kehittänyt asuntolaohjaajien täydennyskoulutuksen. Hankkeen avulla on tarjottu asuntolaohjaajille koulutusta mm. turvallisuuteen, ratkaisukeskeisyyteen, ryhmän ohjaamiseen, nuorten osallisuuden lisäämiseen, arjen taitojen tukemiseen sekä asuntolan kehittämiseen oppimisympäristönä. (Asuntolaohjaajien täydennyskoulutus 2015.)

Kerran vuodessa järjestetään valtakunnalliset asuntolaohjaajapäivät, tänä vuonna Hyrynsalmella kesäkuussa. Vuosittain järjestetään myös useammat alueelliset asuntolaohjaajapäivät. Näissä tapahtumissa on mahdollista tutustua erilaisiin asuntoloihin ja organisaatioihin sekä ennen kaikkea toisiin asuntolaohjaajiin. (asuntolaohjaajat.net 2015; Asuntolaohjauksen päivät 2015.)

4 SEURAKUNTIEN TYÖNTEKIJÄT OPPILAITOKSISSA

Suomen evankelis-luterilaiseen kirkkoon kuuluu 4 100 000 jäsentä. Se on koko väestöstä noin 75 prosenttia. Rippikoulun käy 15-vuotiaiden ikäluokasta noin 84 prosenttia. Rippikoulusta jatkaa isostoimintaan noin puolet nuorista. Seurakunnat kohtaavat nuorten ikäluokasta reilusti yli puolet vuosittain. (Haastettu kirkko 2012, 150 -155.)

Kirkon työntekijät tekevät työtä eri-ikäisten seurakuntalaisten kanssa. He kohtaavat kirkon jäseniä toteuttaessaan kirkon perustehtäviä, jotka voidaan jaotella neljään osa-alueeseen. Ne ovat: julistus, palvelu, missio ja kasvatusta. Nämä osa-alueet käyvät ilmi kirkon kasvatuksen linjauksesta 2015. Jokainen perustehtävä toteutuu kaikessa kirkon toiminnassa. Kasvatuksen linjaus antaa seurakuntien työhön käytännön ohjeita. Sen mukaisesti kirkon tulisi, tukea jokaisen kasvua sekä yksilönä että yhteydessä toisiin ihmisiin, kantaa vastuuta tulevaisuudesta rohkaisemalla, vaikuttamalla ja elämällä arjen keskellä sekä auttamalla ihmisiä osalliseksi yhteisöstä ja omasta elämästään arvostamalla heitä. Tämän kaiken mahdollistaa kaste. Yksi linjauksen ohje onkin avata kasteen merkitystä. Kirkon kasvatustoiminta toteutuu kirkon oman toiminnan lisäksi myös erilaisissa verkostoissa esimerkiksi kunnan ja muiden kasvatuksen toimijoiden kanssa. (Suomen evankelis-luterilaisen kasvatuksen linjaus 2015.)

4.1 Kenelle työ kuuluu?

Kirkon nuorisotyönohjaajan malliohjesäännössä määritellään nuorisotyö toiminnaksi. Nuorisotyön piiriin kuuluvat 7- 29-vuotiaat lapset ja nuoret. Nuorisotyö on

kasvatustyötä, joka auttaa lapsia ja nuoria jäsentämään uskoa ja elämää. (Nuorisotyönohjaajan viran malliohjesäännön perustelut 2015.)

Kun mietitään oppilaitostyön työnjakoa seurakunnissa, on hyvä huomioida, että moni eri työala voi tehdä sitä. Oppilaitoksissa työskentelee pappeja, diakoniatyöntekijöitä, nuorisotyönohjaajia ja erityisnuorisotyönohjaajia, joilla on hyvin monipuolista ammattitaitoa kohdata ihmisiä. (Juntunen 2015.)

Nuoret seurakuntalaisina -kehittämissasiakirjassa tiivistetään, että nuorisotyön tulisi olla paremminkin ikäkausi- kuin työalakysymys. Nuorilla on hyvin erilaisia taustoja esimerkiksi perhetilanteisiin, koulutukseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin katsoen. Aina juuri nuorisotyönohjaaja ei ehkä olekaan paras mahdollinen nuoren kohtaaja. Tällöin ylitetään työalojen rajoja. Seurakunnan kaikilla työaloilla on nuorisotyölle annettavaa. On tärkeää kehittää nuorisotyön toiminta todellisuutta vastaavasti. Nuoret eivät ole homogeeninen joukko, jolle toimii samat menetelmät. Tarpeet ovat erilaisia, ja tällöin työntekijän ammattitaito joutuu koetukselle. (Nuoret seurakuntalaisina 2012, 18.)

Kirkon työ on Jumalan sanan todeksi elämistä arjessa. Ihminen kaipaa kirkolta apua itsensä, lähimmäisen ja Jumalan kanssa sopusointuun pääsemiseen. (Ahonen 2014, 136.) Ihminen kaipaa sekä Jumalan että toisten ihmisten yhteyteen. Parhaimmillaan kirkko tarjoaa ihmiselle kodin, jossa hyväksytään kunkin jäsenen erilaisuus. Nämä asiat ovat relevantteja nuorten elämässä. Kaipuuta Jumalan yhteyteen ehkä osata sanoittaa, mutta monet elämän ja kuoleman kysymykset nostavat myös Jumalan esiin. (Ahonen 2014, 176.)

4.2 Työn kohteena nuori

Seurakuntien työntekijöiden työtä ohjaa kristillinen ihmiskäsitys. Ihminen on luotu Jumalan kuvaksi. Tämän vuoksi ihmisellä on erityinen suhde Jumalaan. Tämän ansioista Jumala voi olla yhteydessä ihmiseen ja päinvastoin. Silloin kun ihminen on suhteessa Jumalaan, on hän myös suhteessa lähimmäiseen. Erottamattomana osana kristillistä ihmiskäsitystä on lähimmäisenrakkaus, koska myös toinen ihminen on Jumalan luoma Jumalan kuva. (Niemelä 2002, 88- 90.)

Kristillinen ihmiskäsitys näkee ihmisen kokonaisuutena. Ruumis, sielu ja henki eivät ole toisistaan irrallisia elementtejä, vaan ne kaikki kietoutuvat toisiinsa muodostaen kokonaisen ihmisen. Kirkon työssä tulee huomioida ihminen kokonaisuutena. (Kristillinen ihmiskäsitys 2015.)

Nuorisotyössä tulisi erityisesti huomioida nuorten erilaiset elämäntilanteet ja nykyinen suhtautuminen lapsuuteen ja nuoruuteen. Tätä päivää leimaa kiirehtiminen, niin myös kasvamisessa. Lapsuudesta pyritään nopeasti eroon eikä leikki ole enää selvää lasten keskuudessa. Nuoruudesta taas on tullut tavoiteltavaa. Nuoruuteen kuuluu itsensä etsiminen. Se on vaihe, jossa epäonnistutaan ja onnistutaan, tehdään valintoja ja/tai mennään virran mukana. Nuorisotyössä täytyisi yrittää päästä nuorten kanssa aitoon vuorovaikutukseen, ja työntekijän pitäisi antaa nuorten muovata nuorisotyöstä nuorten itsensä näköistä. Jokainen ikäluokka on tietyllä tavalla uusi mahdollisuus, mutta jos työntekijät tyytyvät vain kopiomaan edellisen ikäluokan menetelmät seuraavaan, jää jotain oleellista saavuttamatta. (Nuoret seurakuntalaisina 2012, 8-11.)

Nuori on työn kohteena omaa luokkaansa jo siksi, että nuoruus alkaa jostain ja loppuu johonkin. Nuoruus on välivaihe elämässä, merkityksellinen ja tärkeä, mut-

ta ohimenevä. Aalbergin ja Siimeksen ajatuksen mukaan nuoret tarvitsevat aikuiseksi kasvamiseen monia asioita. He ovat määritelleet kuusi kohtaa, jotka kaikki toteutuvat kehityksessä. Perusedellytyksenä kaikelle on se, että nuoresta pidetään eli häntä pidetään hyvänä tyyppinä. Nuoret tarvitsevat myös tilaa valintojen tekemiseen. Jos joku muu pitää suitsia käsissään, nuori ei pääse kasvamaan. Nuori tarvitsee silti myös rajat. Vastuunottaminen kuuluu aikuiseksi kasvamiseen. Nuoret tarvitsevat oman ikäisiään kavereita, vertaisryhmän. Nämä nuoruudessa solmitut ystävyysuhteet kantavat läpi elämän. Ja vielä viimeisenä: Nuori tarvitsee aikuista. Ilman turvallisen aikuisen läsnäoloa nuoren tasapainoinen kasvamisen kohti aikuisuutta hankaloituu. (Paananen 2008, 35 – 36.)

Jokaisella ihmisellä on kiistaton arvonsa. Meillä on joka hetki mahdollisuus parannukseen, uuden sivun kääntämiseen elämässä. Nykyään elämää mitataan tehokkuuden ja rahan mittareilla, mutta onnellisuutta ei löydy samoilta sijoilta. Miellessä pyörivät turhatkin asiat, eikä ole mitään millä tärkeysjärjestyksestä saisi selkoa. Joskus on hetkiä, kun ihminen tarvitsee kokemuksen omasta riittävydestään. Hetki, jona ei tarvitse suorittaa, vaan voi olla vain oma vajavainen itsensä, on löytöretki sisimpään. Silloin uskaltaa tarkastella itseään. (Suni & Virtanen 2008, 88 – 89.)

4.3 Monialainen yhteistyö

Monialainen yhteistyö verkostoissa on tullut tavaksi myös nuorisotyöhön. Joskus on vaarana, että yhteistyötä tehdään aina ja kaikkialla aikuisten kanssa, silloinkin kun pitäisi keskittyä nuoriin. Yhteistyölle on siis aikansa ja paikkansa. Yhteistyöllä on myös hyviä puolia. Sen avulla voidaan päästä sellaisten nuorten kanssa vuorovaikutukseen, joihin muuten ei ehkä olisi kosketuspintaa. Seurakunta hyötyy siitä, että se tavoittaa mahdollisimman suuren joukon ihmisiä. (Köykkä 2014, 234 – 235.)

Monialainen yhteistyö mahdollistaa kokonaan uuden tiedon tuottamisen lapsesta tai hänen tilanteestaan. Kun koulun opettajakunta ja sosiaalialan sekä muiden alojen asiantuntijat tekevät yhteistyötä, he tutustuvat samalla toistensa työhön ja saavat laajemman kuvan kunkin työnkuvasta, joka edistää toimijoiden välistä ymmärrystä. Tilanteet saadaan haltuun paremmin, mikäli yhteistyön osapuolet tietävät toistensa vahvuudet, velvollisuudet ja vastuut. Työnjaon ei silti tarvitse olla pysyvä. Tilanteet muuttuvat, ja on tärkeä huomata, että mikään yhteistyön malli ei ole yleispätevä. Tarvitaan jatkuvasti harkintaa ja tarkastelua, jotta yhteistyö toteutuu parhaalla mahdollisella tavalla. (Turunen, Laitinen, Lakkala ym. 2014, 40 -45.)

Seurakuntien työntekijät osallistuvat oppilaitoksissa esimerkiksi opiskelijahuoltoon. Monialainen yhteistyö opiskelijan ja työhyvinvoinnin edistämiseksi on hyvä esimerkki seurakunnan ja oppilaitoksen välisestä monialaisesta yhteistyöstä. Seurakunnan työntekijällä voi olla paikka myös oppilaitoksen kriisiryhmässä. (Juntunen 2015.)

4.4 Kirkon työ on palvelemista

Vuonna 2011 kirkosta erosi yli 46 tuhatta jäsentä. Tärkeimpiä kirkosta eroamisen syitä on havaittu olevan se, että kirkon opetus ja arkinen elämä ei kohtaa. Kirkon opetukseen ei uskota, eikä se tarjoa ihmiselle tarpeeksi. Tästä johtuen ei olla halukkaita maksamaan kirkollisveroa. (Haastettu kirkko 2012, 84 -87.)

Suomen evankelis-luterilainen kirkko on vastannut kasvaviin eroamislukuihin Meidän kirkko-strategian avulla. Strategian mukaan kirkko on yhteisö, josta ja jossa jokainen jäsen on osallinen. Strategian rakentuu suuntaviivoista, jotka ohjaavat kirkon työtä. Kirkon jäsenen tulisi tuntea oma jäsenyytensä merkitykselliseksi.

Ei vain siten, että miten jäsenyyteni vaikuttaa minun elämääni, vaan miten se vaikuttaa maailmassa. Jotta ihminen kokisi merkityksellisyyttä, täytyy kirkon olla uskottava. Tällöin on kiinnitettävä huomiota kirkon jäseniin yksilötasolla ja huolehdittava, että kirkko palvelee jokaista jäsentään. (Haastettu kirkko 2012, 59 -62.)

Kirkon palvelu tapahtuu perustehtävien kautta. Kirkon perustehtävät ovat näkyvinä myös nuorisotyössä. Nuorisotyössä perustehtävät tarkoittavat sitä, että ne täytyy ottaa huomioon ja miettiä niiden merkitys työn näkökulmasta. Kirkon nuorisotyössä kasvatusta on kaiken läpileikkaava elementti, joka sisältää kristillisen kasvatuksen idean moninaisuuden. Tarvitaan opettamista uskon asioista, mutta myös aitoa kohtaamista nuorten kanssa. Kirkon työntekijä kohtaa ihmisessä ainutkertaisen Jumalan kuvan, ja tällöin kohtaaminen ei voi olla alentuva tai ennalta käsikirjoitettu. Missio taas on Jumalan antaman tehtävän toteuttamista. Lähetyskäsky lähettää ihmiset toimimaan, jotta Jumalan tahto voisi toteutua. Maailmasta on tullut pieni, koska koko maapallo on yhden klikkauksen takana. (Nuoret seurakuntalaisina 2012, 16.)

Seurakuntien työntekijöillä on oppilaitoksissa paikka myös monikulttuurisuuden tulkkina ja uskontodialogin ylläpitäjänä. Maahanmuuttajat, monet kulttuurit ja moniarvoistuva maailmamme asettaa uudenlaisia haasteita koulutuksen järjestäjille. Oppilaitoksissamme opiskelee yhä enemmän opiskelijoita, joiden menestykselliseksi opiskelu vaatii oppilaitoksen opiskeluhuollolta ponnisteluja ja ammattitaitoa. (Juntunen 2015.)

Vastuu evankeliumin viemisestä on sekä työntekijällä, että kristityillä nuorilla itsellään. Julistus kuuluu luontevana osana kirkon nuorisotyöhön esimerkiksi erilaisten jumalanpalvelusten muodossa ja musiikissa. (Nuoret seurakuntalaisina 2012, 16.) Oppilaitostyötä ei kuitenkaan tehdä ensisijaisesti julistamalla. Oppilai-

toksissa työskentelevät seurakunnan työntekijät tarjoavat nuorille henkistä tukea ja läsnäoloa nuorten erilaisissa elämäntilanteissa. Uskonto näkyy vasta sitten, kun sitä työntekijältä pyydetään oppilaitoksen toimesta. (Juntunen 2015.) Työntekijöiltä odotetaan nuorten palvelemista heidän moninaisissa elämäntilanteissaan, mutta kirkko kutsuu myös nuoret palvelemaan vapaaehtoisina. (Nuoret seurakuntalaisina 2012, 16.)

Nuorisolaki ohjaa nuorten kanssa työskentelevien työtä. Nuorisotyö koskee hyvin laajaa joukkoa, 7 – 29 -vuotiaita. Laissa sanotaan muun muassa, että nuorisotoimijoiden on vahvistettava nuoria sosiaalisesti ja tuettava nuorten kasvua ja itsenäistymistä. Lain tavoitteen toteutuminen lähtee siitä, että nuorisotyössä toteutuisi vastuun kantaminen yhteisistä asioista, ja se, että pidettäisiin ihmisiä samanarvoisina ja yhtä tärkeinä toisiinsa nähden, edistettäisiin nuorten terveellisiä tottumuksia ja opetettaisiin arvostamaan ympäristöä ja elämää. (Nuorisolaki 27.1.2006/72.)

Ammattikouluissa on tarvetta palveluille, jotka vastaavat lisääntyneisiin mielen-terveysongelmiin, päihteiden käyttöön, sosiaalisiin ongelmiin, kiusaamiseen, peliriippuvuuteen, opintojen keskeyttämiseen, seksuaaliterveyteen ja perheen taloudellisiin ongelmiin. Tämän perusteella seurakunnan työntekijöillä on hyvät perusteet suunnata diakonia- ja nuorisotyötään juuri ammattikouluihin. Seurakunnan työntekijöillä on ammattitaitoa kohdata juuri tämän kaltaisia ongelmia. (Juntunen 2015; Hällström 2015.)

Noin joka toinen seurakunta tekee yhteistyötä ammatillisten oppilaitosten kanssa. Suurilla paikkakunnilla, kuten Oulussa, Jyväskylässä, Mikkelissä, Tampereella ja pääkaupunkiseudulla on oma oppilaitospappi. Ammattioppilaitoksissa toimii yhteensä noin 30 seurakunnan päätoimista oppilaitostyöntekijää. Seurakunta osallistuu oppilaitoksen arkeen järjestämällä opiskelijoiden ryhmäytyksiä, erilaisia pien-

ryhmiä ja sosiaalisesti tukevia tilanteita ja antamalla nuorille keskusteluapua. (Juntunen 2015.)

Seurakunnan työntekijä voi tarjota myös oman aikansa ja ammattitaitonsa oppilaitoksen käyttöön. Tällöin esimerkiksi asuntolaohjaaja voi lähestyä sanomalla, että tässä on kaksi paria käsiä käyttöönne tiettyinä aikana, mitä voisit tehdä. Oppilaitokseen tarpeisiin vastaaminen oppilaitoksen omasta toiveesta on palvelevaa työtä. (Luodeslampi & Karjalainen 2005, 131 – 132.)

Yhteistyötä on mahdollista tehdä myös tapahtumien valmistelussa. Ammattikouluissa on yleensä monen eri alan osaajia. Mainonta, ruokapuoli, lähetysmyyjäisten tuotteet, esiintymislavot jne. ovat täysin mahdollisia teettää ammattikoulujen kanssa yhteistyössä. Kun oppilaitokseen ollaan riittävän aikaisin yhteydessä, tämän kaltaiset projektit voidaan sijoittaa oikeisiin kohtiin opetussuunnitelmassa. (Luodeslampi & Karjalainen 2005, 131 – 132.)

Oppilaitokset odottavat seurakunnan työntekijältä sekä opiskelijoiden että henkilökunnan tukemista. Seurakunnan työntekijän toimenkuva oppilaitoksissa tulisi suunnitella tarvetta vastaavaksi. Tämä mahdollistaa työn kohdentumisen oikeisiin kohteisiin oppilaitoksen tarpeiden näkökulmasta. Oppilaitoksen työntekijät pitävät tärkeänä oikeanlaisten henkilöiden palkkaamista oppilaitostyöhön. Oppilaitosten ja seurakuntien yhteistyön kannalta on merkittävää, että henkilöt ovat myönteisiä sille. Ilman myönteistä ilmapiiriä on vaikea tehdä menestyksestä yhteistyötä. (Snellman 2011, 36 -37.)

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

Opinnäytetyön aihe löytyi yhdessä Seinäjoen alue seurakunnan erityisnuorisotyönohjaajan Juha Jutilan kanssa. Mietiskelin hänen kanssaan erilaisia mahdollisuuksia opinnäytetyön aiheeksi ja asuntolat nousivat esiin, osittain siksi, että itse toimin tuolloin Fiilistä asumiseen -kehittämishankkeen projektityöntekijänä. Nousi esiin ajatus, että olisi mielenkiintoista tietää, miten usein asuntolat ja seurakunnat ovat yhteistyössä Suomessa. Juha ehdotti, että ottaisin yhteyttä kirkkohallitukseen Elina Juntuseen, joka puolestaan on asiantuntija kirkon ja ammatillisen koulutuksen asioissa. Tein työtä käskettyä ja kävi niin, että opinnäytetyöni aiheeksi vakiintui selvitystyö evankelisluterilaisten seurakuntien ja asuntoloiden yhteistyöstä.

5.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tutkimusongelmat

Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää laaja-alaisesti, millainen on yhteistyön tila asuntoloiden ja evankelisluterilaisten seurakuntien välillä. Tutkimukseni ytimessä on toisen asteen ammatillisen koulutuksen opiskelija-asuntoloiden ja evankelisluterilaisten seurakuntien yhteistyö kartoitus.

Olen jakanut tämän ytimen kolmeen eri osaan:

1. Kuinka moni asuntola on yhteistyössä ev.lut. seurakunnan kanssa?
2. Miten asuntoloiden ja seurakuntien välinen yhteistyö ilmenee?
3. Millaista tukea asuntoloihin kaivataan seurakunnan työntekijöiltä?

Tutkimuksen avulla saadaan kartoitettua valtakunnallista tilannetta asuntoloiden ja seurakuntien yhteistyöstä. Yhteistyön tilasta ei ole aikaisempaa tutkimustietoa saatavilla.

Asuntoloista löytyy joitakin aikaisempia tutkimuksia, kuten asuntoloista tehdyt selvitykset vuodelta 2005 (Hirvonen ym. 2005) ja 2012 (Vehviläinen 2012) sekä yhden oppilaitoksen asuntoloiden toiminnasta kertovia tutkimuksia. Kuitenkaan suoraan käyttökelpoista materiaalia tutkimukseeni ei ollut tarjolla. Seurakuntien ja asuntoloiden välistä yhteistyötä ei ole tutkittu Suomessa aiemmin. Astun tutkimukseni kanssa tuntemattomaan. Kauhuskenaarioni oli, että vain kaksi asuntolaa ilmoittaa yhteistyöstä seurakunnan kanssa.

5.2 Tutkimusmenetelmä

Tutkimus on tehty kvantitatiivisella menetelmällä. Valinta oli selkeä, koska tutkimuksessa oli selkeä mitattava asia. Toisaalta tutkittavasta ilmiöstä oli niin vähän ennakkotietoa saatavilla, että kvantitatiivinen menetelmä oli ainoa mahdollinen. Joudun käyttämään joissakin kohdin myös laadullista menetelmää, kun yritän ymmärtää ilmiötä tarkemmin. Silti tutkimus pysyy kvantitatiivisena. (Kananen 2011, 15 -17.) Tutkimus on kyselylomaketutkimus, joka on toteutettu Webropol -ohjelmalla.

Tutkimus on ollut tietynlainen prosessi, ja esimerkiksi tämän tutkimuksen tutkimuskysymykset jäsenyivät uudelleen jossain teorian kirjoittamisen ja tutkimustulosten analysoimisen välimaastossa. Aineistonkeruu ja tulosten tutkiminen suuntasi koko työtä uudelleen. Nämä asiat puoltavat sitä, että tutkimuksessani on myös laadullisia elementtejä. (Kiviniemi 2010, 70.)

Valmista kyselylomaketta ei ollut saatavilla, joten tein oman tutkimukseeni soveltuvan lomakkeen. Lomake ja sen kysymykset täytyi suunnitella tarkkaan, sillä mahdollisuutta tarkennuksiin minulla ei myöhemmin olisi. (Valli 2010, 236.) Lomakkeen tekemisessä minua auttoi kuitenkin suuresti oma asiantuntijuuteni asuntolatoiminnasta ja opinnäyte-työni ohjaajan Elina Juntusen kommentointi.

Tutkija on usein asiantuntija työssään siksin, että hän perehtyy aihealueeseen jo ennen tutkimustulosten käsittelyä. Tämä aiheuttaa haasteita asioiden yksityiskohdalle käsittelylle, koska kaikkea ei välttämättä muista kertoa. Kyselylomaketta tehdessäni olin aktiivisesti yhteydessä Raija Marttalaan, joka toimii Fiilistä asumiseen -hankkeen koordinoijana. Häneltä sain joitain vinkkejä kysymysten muotoilemiseen. Varsinkin lomakkeen yksiselitteisyyteen tarvitsin tukea. Kysymysten napakka muotoilu vei yllättävän paljon energiaa ja aikaa. Asuntolaohjaajakollegani saivat kommentoida kysymyksiäni useammin kuin kerran. Ellei minulla olisi ollut mahdollisuutta vuorovaikutukseen kohderyhmän kanssa, kysely ei ehkä olisi ollut yhtä käytännönläheinen. (Valli 2010, 236.)

Kysymykset ovat osittain strukturoituja ja osittain avoimia kysymyksiä. Avoimia kysymyksiä käytin siksi, että joihinkin kysymyksiin kaipasinkin kaikkia mahdollisia vaihtoehtoja, joita en olisi itse osannut koskaan nimetä. (Kananen 2011, 30 -31.) Valmiit vaihtoehdot taas johdattivat vastaajia oikeaan suuntaan.

5.3 Tutkimuksen toteuttaminen

Tutkimuksen kohderyhmä valikoitui lopulta asuntolaohjaajien puoleen. Ensimmäinen ajatukseni oli tehdä kysely sekä asuntolaohjaajille ja seurakunnille. Se osoittautui turhan haasteelliseksi jo siltä osin, että asuntola on hankala määrittellä pitävästi ihmiselle, joka ei tunne asiaa. Tällöin on riskinä virheelliset vastaukset.

Päätyessäni asuntolaohjaajien vastauksiin, pystyin varmistumaan paremmin kohderyhmän oikeellisuudesta.

Tein yhteistyötä Saku Ry:n Ville Virtasen kanssa, joka lähetti kyselyn linkin Saku Ry:n sähköpostilistaa käyttäen. Näin tavoitettiin lähes kaikki toisen asteen ammatillisen koulutuksen asuntolaohjaajat Suomessa. Kyselyn kohderyhmänä olivat asuntolaohjaajat, mutta rajoituksena oli, että vain yksi ohjaaja vastaisi kustakin asuntolasta. Tällä tavoin pystyttiin hieman rajaamaan päällekkäisyyksiä.

Kyselyn saatteessa kerroin, että olen yhteisöpedagogi-nuorisotyönohjaaja-opiskelija, ja että kysely on opinnäytetyöni tutkimusta varten. Selitteessä täsmensin, että kyselyn avulla selvitetään toisen asteen ammatillisen koulutuksen asuntolatoiminnan ja Suomen evankelisluterilaisen seurakunnan välistä yhteistyötä. Selitteessä kerroin myös tutkimuksen tilaajan olevan kirkkohallituksen Jumalanpalvelus ja yhteiskunta -yksikkö. Seliteosassa annoin ohjeet siitä, keneltä pyydän vastauksia. Vastausta pyydettiin ainoastaan yhdeltä ohjaajalta asuntolaa kohti, jotta ei tulisi päällekkäisiä vastauksia, joista jo aiemmin mainitsinkin. Painotin selitteessä, että jokainen ei yhteistyötä - vastaus on myös tärkeä ja merkityksellinen. (LIITE 1.)

Kysely toteutettiin tammikuun loppupuolella 2015. Vastausaikaa oli kaksi viikkoa. Ensimmäisen viikon jälkeen vastauksia oli jo 52, joten toisen viikon aikana tuli enää kolme vastausta. Kysymyslomakkeessa (ks. LIITTEET 2 -5) oli yhteensä 9 vastausta kaipaavaa kohta, ja ne jakaantuivat siten, että Kyllä on yhteistyötä - vastanneet vastasivat yhteensä seitsemään kohtaan ja Ei yhteistyötä - vastanneet vastasivat kuuteen kohtaan. Ensimmäiset ja viimeiset kysymykset olivat yhteisiä, mutta keskivaiheilla kysymykset erosivat toistaan, riippuen oliko yhteistyötä vai ei.

5.3.1 Yhteiset kysymykset

Ensimmäinen kysymys koski vastauksien alueellista jakautumista Suomessa. Pidin tärkeänä asiana, että saisin riittävästi vastauksia eri puolilta Suomea. Päätin kysyä maantieteellistä sijaintia hiippakunta-alueiden mukaan. Se antaa sopivasti tarkkuutta ja johdattaa kyselyyn mukavasti ev.lut. kirkkoon liittyvällä aloituksella. Hiippakunnat olivat vaihtoehtoina siten, että vain yksi oli mahdollista valita. Tarkastelen tutkimustuloksia jonkin verran hiippakunnittain vertaillen. (LIITE 2.)

Heti toisena kysyin yksinkertaisesti, onko asuntolanne ja paikallisen seurakunnan välillä yhteistyötä. Vastausvaihtoehdot olivat kyllä tai ei. Mikäli kysymykseen vastasi ”kyllä”, eteni kysely omaan suuntaansa. Jos vastaus oli ”ei yhteistyötä”, kysely jatkui toisenlaisilla kysymyksillä. (LIITE 2.)

Kyselylomakkeen viimeiseen kohtaan vastaajat saivat vielä täydentää vastauksia tai kommentoida muuta, kuten kannustaa minua tutkimuksen tekemisessä. Se ei ollut varsinainen kysymys eikä sitä ei näy liitteissä.

5.3.2 Ei yhteistyötä – vastaajien kysymykset

Ei-uralla etenevät vastasivat seuraavaksi kysymykseen: Miten paljon ajattelet seuraavien asioiden vaikuttaneen yhteistyön puutteeseen? Kysymys on numeroltaan kolme (3). Vastausvaihtoehdot olivat: ei ollenkaan, hyvin vähän, jonkin verran, tuntuvasti, en osaa sanoa. Kysymyksinä olivat työntekijän oma henkilökohtainen syy, oppilaitoksen periaate, oman tai seurakunnan työntekijän ajan puute, yhteistyölle ei ole tarjoutunut mahdollisuutta ja tarvetta yhteistyölle ei ole. Jokaiseen

kohtaan täytyi vastata annettujen arvojen mukaisesti. Kysymyksellä halusin selvittää ensisijaisesti niitä syitä, jotka vaikuttavat taustalla negatiivisesti. (LIITE 3.)

Tämän jälkeen oli vuorossa kysymys halukkuudesta yhteistyöhön seurakunnan kanssa eli kysymys numero neljä (4). Vastausvaihtoehdot olivat yksinkertaisesta kyllä, ei tai ehkä. Näistä vastaajan piti valita yksi. Kyllä ja ei vaihtoehdot puolustavat paikkaansa, mutta halusin laittaa vaihtoehdoksi lievemmän ehkä. Ihmisläheisessä työssä vaikuttavat monet tekijät, tiedostetut ja tiedostamattomat. Ehkä -vaihtoehto sisältää tavallaan ajatuksen, että jos aika, paikka ja henkilöt ovat oikeat, yhteistyö on mahdollista. (LIITE 4.)

Ei - vastaajat saivat seuraavaksi määritellä niitä asioita, joita toivoivat yhteistyöltä, mikäli vastaaja koki yhteistyön mahdollisena. Kysymys oli numero viisi (5) Vastaaja sai kertoa omin sanoin niitä asioita, joita hänen mielestään seurakunta ja asuntola voisivat yhteistyössä tehdä. Kysymyksellä halusin selvittää, minkälaisia asioita seurakunnan työntekijöiltä odotetaan ja toisaalta minkälaista tukea asunto-laohjaajat kaipasivat työhönsä seurakunnilta. (LIITE 4.)

5.3.3 Kyllä on yhteistyötä - vastaajien kysymykset

Seuraavaksi edettiin kysymykseen numero kuusi (6), jossa pyysin vastaajia kertomaan millaista yhteistyö on. Vastausvaihtoehtoina olivat yhteiset illanvietot tai tapahtumat, säännöllinen kerhotoiminta, tukihenkilötoiminta sekä muu, mikä? -vaihtoehto. Muu, mikä? - kohtaan vastaaja sai itse kirjoittaa juuri heidän asuntolassa olevasta toiminnasta, joka ei sisältynyt jo edellä mainittuihin vaihtoehtoihin. Kysymyksen avulla tarkoitukseni oli saada käytännöllisempää kuvaa yhteistyön muodoista ja toisaalta asuntoloiden tuen tarpeista. (LIITE 5.)

Tutkimuksessa selvitettiin kysymyksen numero seitsemän (7) avulla, kokevatko asuntolaohjaajat, että yhteistyö on tyydyttävällä tasolla. Mikäli vastaaja toivoi yhteistyötä enemmän tai vähemmän, hän sai kertoa siitä omin sanoin, Tarkoitukseni oli testata asiakastytyväisyyttä. Minua kiinnosti esiintyykö asuntoloissa sellaisia tuen tarpeita, joihin seurakunnan työntekijät eivät ole vielä vastanneet. Kysymys on avoin, johon jokainen sai vastata oman tarpeen mukaan. (LIITE 5.)

Kyllä on yhteistyötä -polun kulkijat saavat vastataksaan vielä kysymyksen numero kahdeksan (8), jolla mitattiin asuntolaohjaajien tyytyväisyyttä yhteistyöhön. Monivalintakysymyksen vaihtoehdot olivat, että yhteistyön vaikutukset ovat olleet myönteisiä, vaikutukset ovat olleet kielteisiä, tai että muutosta ei ole havaittavissa. Tällä kysymyksillä halusin tietää, miten seurakunnan läsnäolo koetaan. (LIITE 5.)

6 TUTKIMUKSEN TULOKSET

Kyselyyn vastasi 55 asuntolaohjaajaa. Saku Ry:n Ville Virtasen arvion mukaan tässä otannassa olisi mukana hyvinkin sellaiset asuntolat, joissa on aktiivista asuntolatoimintaa. Vastausprosentin olen laskenut käyttäen hyödyksi opetushallituksen tilastoa opiskeluasuntoloista vuodelta 2011. Sen mukaan Suomessa on 85 koulutuksen järjestäjällä asuntolatoimintaa. Näissä asuntoloissa asui 12 860 opiskelijaa. Yhdellä koulutuksenjärjestäjällä voi olla useampi asuntola, jolloin on hankala tietää tarkkaa asuntoloiden määrää. Vehviläisen vuonna 2012 tekemään tutkimukseen vastasi asuntolat, joiden yhteenlaskettu opiskelijamäärä oli tuolloin 7100. Asuntolaohjaajia oli tutkimuksen mukaan yhteensä 206,73 kpl, ja opiskelijoita per yksi ohjaaja oli 60 henkilöä. Samassa tutkimuksessa sanotaan myös, että yhtä asuntolaa kohden olisi 2,73 ohjaajaa. (Vehviläinen 2012, 8 ja 14.)

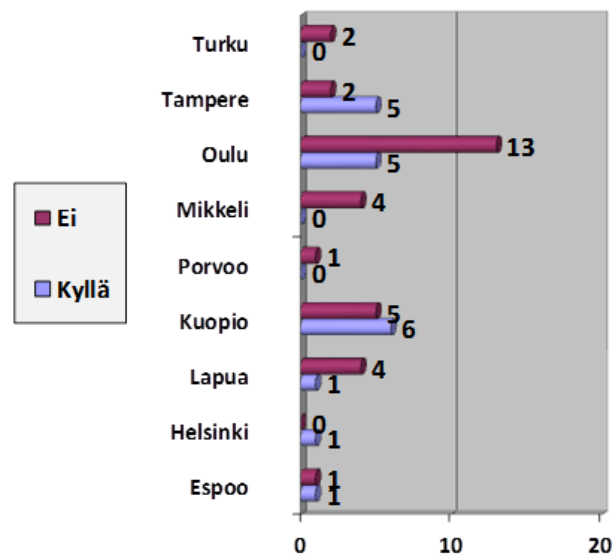
Näistä tiedoista voidaan laskea, että jos opiskelijoita on 12860, täytyy asuntolaohjaajia olla noin 378 kappaletta. Kun kaikki 378 asuntolaohjaajaa jaetaan 2,73 saadaan asuntoloiden keskimääräinen lukumäärä, 138 kappaletta. Sain vastauksia 55, joten vastausprosenttini on arvion mukaan 39,9 %.

Tutkimustulosten purkamisessa en suoraan käytä kysymys – vastaus – menetelmää, vaan yhdistän vastauksia tarkoituksenmukaisesti. Kerron aina, mitkä vastaukset kulloinkin puran yhdessä. Tutkimukseni tähtää seuraavien kysymysten avautumiseen: Kuinka moni asuntola tekee yhteistyötä? Miten yhteistyö ilmenee? Millaista tukea asuntolat kaipaavat seurakuntien työntekijöiltä? Näiden kolmen kysymyksen avaamiseksi vastausten yhdisteleminen on tarpeen. Laajimpana kokonaisuutena näistä on selvästi tuen tarpeen kartoittaminen.

6.1 Yhteistyön jakautuminen hiippakunnittain

Tässä tarkastelussa yhdistyvät kysymysten 1 ja 2 vastaukset (LIITE 2). Yhdistäminen mahdollistaa vastausten alueellisen tarkastelun. Kaikki vastaajat eivät ole valinneet hiippakunta-alueettaan, vaan ensimmäiseen kysymykseen tuli vastauksia yhteensä 51 kpl. Kysyttäessä, onko yhteistyötä, vastauksia tuli 55 kpl. Käytän vastausten purkamiseen hiippakunta-alueensa ilmoittaneiden vastaukset. Alla olevassa taulukossa näkyvät vastaukset hiippakunnittain.

TAULUKKO 1. Yhteistyön jakautuminen hiippakunnittain (N=51)

61,8 prosenttia vastasi, että yhteistyötä asuntolan ja paikallisen seurakunnan välillä ei ole. Tällöin 38,2 prosenttia asuntoloista ilmoitti yhteistyötä olevan. Kaikki hiippakunnat saivat vähintään yhden vastuksen.

Kaikista kyselyyn vastanneista suurin joukko on Oulusta, yhteensä 35,3 prosenttia vastaajista. Toiseksi eniten vastauksia tulee Kuopin hiippakunnan alueen asuntoloista eli yhteensä 21,6 prosenttia vastauksista. Kolmanneksi eniten (13,7 %) on

vastaajia Tampereen hiippakunnasta. Tämän jälkeen vastaajien prosenttimäärät kokonaisvastaajamäärästä alittaa 10 prosenttia.

Vain Turun ja Porvoon hiippakunta-alueen vastaajat ilmoittivat, että yhteistyötä ei ole ollenkaan. Kaikissa muissa hiippakunnissa yhteistyötä sitä vastoin oli. (Taulukko 1.)

6.2 Syyt yhteistyön puutteeseen ja valmiudet sen tekemiseen

Tässä kohdin tarkastelen syitä yhteistyön puutteeseen ja toisaalta myös asuntoloiden valmiuksia ja halukkuutta yhteistyön tekemiseen. Olen yhdistänyt kysymysten kolme (3) ja neljä (4) vastaukset, ja rakentanut niistä yhteiset tulokset. (LIITTEET 3 ja 4)

Yhteistyön puutteen syitä saivat mietittäväkseen vain ne vastaajat, jotka aiemmin ilmoittivat, jotta yhteistyötä ei ole. Vastauksia sain yhteensä 33. Vastauksien perusteella laskin kullekin väittämälle oman keskiarvon (0-5). Keskiarvon avulla saadaan selville väittämien vaikutus. (LIITE 3.)

Vastauksissa näyttää tärkeimmäksi syyksi yhteistyön puutteeseen nousevan se, että yhteistyölle ei ole tarjoutunut mahdollisuutta (ka 3.38). Eräs vastaaja muotoili tilannetta siten, että ei tunne seurakunnan työntekijöitä entuudestaan, jolloin kynnyksen yhteydenottoon on normaalia korkeampi. Yhteistyölle ei tällöin tarjoudu edes mahdollisuutta, jos yhteydenottoa ei puolin tai toisin saada aikaiseksi.

Toiseksi tärkeimpänä syynä on joko asuntolaohjaajan tai seurakunnan työntekijän ajan puute (ka 3,13). Tuloksissa näkyi, että sekä asuntolaohjaajien että seurakunnan työntekijöiden resurssit ovat rajalliset, ja että asuntolaohjaajien iltatyöaika

vaikeuttaisi yhteistyötä. Jollekin vastaajalle oli syntynyt mielikuva, että seurakuntaa ei kiinnosta kuin uskovat nuoret, koska muut ovat heille liian haastavia.

Kolmantena on väittämä – tarvetta yhteistyölle ei ole (ka 2.97). Toiset asuntolaohjaajat olivat sillä kannalla, että varsinaista tarvetta ei seurakunnan tukeen ole, koska asuntolaohjaajat itse tekevät vapaa-ajan ohjaustyötä säännöllisesti. Nuoret saavat osallistua seurakunnan toimintaan oman kiinnostuksen mukaan, jonka vuoksi erityiseen yhteistyöhön ei ole tarvetta.

Väittämä työntekijän oma henkilökohtainen syy sai keskiarvoksi 1.78. Eräs vastaaja arveli, että heidän opiskelijajoukkonsa on ikäryhmältään ja alanvalinnan vuoksi haasteellista. Opiskelijajoukon homogeenisyyden vuoksi on vaikea saada keskustelua aikaiseksi erilaisista näkemyksistä ja ajatuksista. Asuntolaohjaajaa on jo tehnyt valinnan, että yhteistyölle ei ole tarvetta.

Vähiten on vaikuttanut yhteistyön puutteeseen oppilaitoksen periaate (ka 1.45). Seurakuntaa pidettiin haasteellisena kumppanina, koska asuntolassa voi asua eri uskontokuntien edustajia, ja toiminnan pitäisi olla poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumatonta.

Käsitellessäni vastauksia halukkuudesta yhteistyöhön (kysymys nro 4) kävi ilmi, että selkeästi yhteistyöhön valmiita on 11 vastaajaa. Vastausten kokonaismäärästä tämä oli 33,3 %. En toivo yhteistyötä - on vastannut 4 vastaajaa eli 12,1 prosenttia vastaajista. Ehkä - vastauksia on kaikkiaan 18 kappaletta, prosentteina 54,5 %. Vastaajia oli yhteensä 33. (LIITE 4.)

6.3 Miten yhteistyö ilmenee ja millaista tukea asuntolaohjaajat odottavat seurakunnan työntekijöiltä?

Tässä kohdin käsittelen kysymykset numero 5, 6 ja 7. (LIITTEET 4 ja 5). Vastaukset antavat käsityksen siitä, millaista tukea asuntolat odottavat saavansa seurakunnilta ja toisaalta esiin tulee ne yhteistyön tavat, joita toteutetaan jo käytännön työssä. Näistä jo käytännössä toimivista tavoista asuntolaohjaajat saavat vielä arvioida, ovatko ne riittäviä, vai kaipaisivatko he jonkin muun laista tukea asuntolan arkeen.

Ensimmäisenä käsittelen vastaukset kysymykseen viisi (5), jotka koskivat tilannetta, jossa yhteistyötä ei vielä ole. Jokainen sai kertoa omin sanoin, minkälaista toivoisi yhteistyön olevan juuri heidän asuntolansa ja seurakunnan välillä. Vastauksia sain yhteensä 24 kappaletta. (LIITE 4.)

Ne asuntolat, jotka ilmoittivat haluavansa yhteistyöhön seurakunnan kanssa, kertoivat, että suurin haaste heille on ajan puute. Ei ole aikaa ottaa selvää seurakunnan mahdollisuuksista, jolloin erityisesti tarvittaisiin seurakunnasta aktiivisuutta. Aina asuntolaohjaajien aika ei myöskään riitä nuorten kohtaamiseen yksilöinä. Tällöin he kaipasivat nimenomaan tukea siihen, että olisi joku aikuinen läsnä, joka voisi olla nuoria varten paikalla. Asuntolaohjaajat toivoivat yhteistyötä kerhojen ja tapahtumien merkeissä. Eräs vastaaja kuvaili yhteistyötoivomuksia näin:

”Sellaista, mistä nuoret olisivat kiinnostuneita ja voisivat osallistua ilman uskon tuputtamista”.

Koostin vastauksista kahdeksan (8) kohdan listan, joka kertoo toiveista lyhyesti ja ytimekkäästi. Lista ei ole arvo- tai tärkeysjärjestyksessä.

Asuntolaohjaajat toivoivat seurakunnilta seuraavia asioita:

1. Neutraaliutta ja valinnan vapauden mahdollistamista
2. Nuorten kohtaamista ja keskustelua heidän kanssaan
3. Asuntolan asukkaiden kutsumista mukaan seurakunnan toimintaan
4. Ohjattua vapaa-ajan toimintaa, esimerkiksi kerhoja, tapahtumia, tutustumista, tempauksia ja liikuntamahdollisuuksia
5. Nuorille mahdollisuus vaikuttaa toiminnan suunnitteluun
6. Erilaisia illanviettoja, esim. nuorteniltoja ja elokuvailtoja
7. Srk:n vapaaehtoisten ohjaamia hetkiä, tapahtumia ja kerhoja
8. Hartaus-/siunaustilaisuuksia

Toiseksi käsittelen vastaukset myöntävästi yhteistyöhön vastanneilta. Nämä ovat vastauksia kysymykseen numero kuusi (6). Kysymys käsitteli yhteistyömuotoja asuntolan ja seurakunnan välillä. (LIITE 5.)

Kysymykseen vastasi kokonaisuudessaan 21 vastaajaa. Vastausvaihtoehdoista pystyi valitsemaan useamman yhtäaikaisesti. Suurin osa vastaajista (13) vastasi, että yhteistoiminta on ollut illanviettoja ja tapahtumia. Säännöllistä kerhotoimintaa järjestettiin kolmessa (3) asuntolassa. Tukihenkilötoimintaa oli kuudessa (6) asuntolassa. Yksi vastausvaihtoehto oli ”muuta, mitä?”, johon sai itse kertoa omin sanoin yhteistoiminnasta. Vastauksista käy ilmi, että yhteistyö on ollut joissakin asuntoloissa yksittäisiä tapahtumia, ryhmäytymisiä, jossakin on ollut tutorkoulutuksia, etsivää nuorisotyötä, kirkkovuoteen liittyviä jumalanpalveluksia, kriisiapua ja nuorisotyötä.

Samat vastaajat, jotka olivat yhteistyössä seurakuntien kanssa, saivat ilmaista tyytymättömyytensä tai tyytymättömyytensä nykytilaan sekä esittää toivomuksia ja pa-

rannusehdotuksia yhteistyöhön. (LIITE 5.) Vastauksia kysymykseen numero 7 yhteistyön määrän sopivuudesta tällä hetkellä, sain monenlaisia vastauksia. (Liite 5.)Vastauksia kertyi yhteensä 19 kappaletta ja siihen sai vastata omin sanoin kertoen. 10 vastaajaa oli tyytyväisiä yhteistyön nykytilaan. Tyytyväisyyden takana näyttäisi vastausten perusteella olevan toimiva keskusteluyhteys osapuolten välillä ja riittävän tiivis yhteistyö. Eräs vastaaja kuvailee tyytyväisyyttään seuraavasti:

”Seurakunta on ollut valmis tekemään ja kokeilemaan erilaisia asioita. Olemme järjestäneet tapahtumia sekä heidän tiloissaan, että myös meidän tiloissa asuntolassa”.

Tiiviin yhteistyön lisäksi asuntolaohjaajan luottamus seurakunnan työntekijään ennustaa selkeästi hyvää yhteistyötä. Tästä esimerkkinä erään vastaajan näkemys:

”Kulunut syksy ja tuleva kevät ovat ensimmäisiä kokeiluja ja ihan mukavalta on tuntunut. Jokainen asuntolassa pyörivä ja pysähtyvä aikuinen tuo mielestäni pelkkää positiivista tullessaan. Joka toinen tiistai on tuntunut ihan riittävältä.”

Vastaajat, jotka kokivat tyytymättömyyttä nykytilaan, toivoivat erityisesti enemmän yhteistyötä. Yhteistyön säännöllisyys nousi esiin. Tällä tavoin eräs vastaajista avasi tilannetta:

”Olisi hienoa, jos kampuksellamme kokoontuisi vaikka kerran kuussa joku srk:n nuorten juttu, minne täältä olisi asuntolan nuorten matala kynnyys osallistua”.

Eräs vastaaja totesi, että yhteistyö toimii, mutta toimintaa ei juuri nyt ole, koska ei ole löydetty kumpaakin osapuolta miellyttävää tapaa toimia. Kokemusta tässä asuntolassa oli yhteisistä tapahtumista ja tukihenkilötoiminnasta, josta vastaaja muotoili näin:

"Yritettiin mm. srk:n nuorisotyöntekijän viikoittaista käyntiä idealla, että voisi ottaa haltuunsa hiljaisempia opiskelijoita vähän tukihenkilötoiminnan tyyliin. Koska useampi srk:n työntekijä kävi vuoroviikon, tukihenkilötoimintaan käyntitiheys per työntekijä oli liian harvoin luottamuksellisen siteen muodostumiseen."

Vastaajat, jotka tekivät yhteistyötä seurakuntien kanssa, saivat vielä summata, miten he kokivat yhteistyön vaikuttaneen. Kysymys oli numeroltaan kahdeksan (8). Vastauksia sain yhteensä 21, joista 19 oli sitä mieltä, että vaikutukset ovat olleet myönteisiä. Vain kolme vastaajaa oli sitä mieltä, että havaittavaa muutosta yhteistyön myötä ei ole tapahtunut. (LIITE 5.)

7 JOHTOPÄÄTÖKSET & POHDINTA

Hain asuntolatoiminnan ja evankelisluterilaisten seurakuntien yhteistyön kartoituksella vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuinka moni asuntola on yhteistyössä evankelisluterilaisen seurakunnan kanssa?
2. Miten asuntoloiden ja seurakuntien välinen yhteistyö ilmenee?
3. Millaista tukea asuntoloihin kaivataan seurakunnan työntekijöiltä?

Tutkimus tehtiin kvantitatiivisella menetelmällä puolistrukturoidulla Webropol -kyselylomakkeella. Tutkimukseni vastausprosentti 39,9 % eli kaikkiaan 55 asunto-
laa vastasi kyselyyni. Seurakuntien ja asuntoloiden yhteistyöprosentti on vastaajien kesken 38,2 %. Tämä kertoo, että reilu kolmannes asuntoloista tekee jo yhteistyötä jossakin määrin seurakuntien kanssa. Tulosta ei voi kuitenkaan yleistää koskemaan kaikkia maamme opiskelija-asuntoloita, vaan asuntoloita ja seurakuntia on tarkasteltava erikseen.

Tutkimus onnistui melko hyvin. Positiivista oli se, että asuntolaohjaajat jaksoivat vastata avoimiin kysymyksiin huolellisesti ja he kertoivat mielipiteensä. Kyselylomakkeessa sen sijaan oli hiukan toivomisen varaa. Kysymyksiin ei ollut pakko vastata, vaan vastaaja saattoi hypätä joidenkin kysymysten yli tahallaan tai huomaamattaan. Onneksi näitä tapahtui vain muutama tapaus. Tutkija olisi kaivannut ehdottomasti enemmän taitoa kyselylomakkeen tekemiseen.

Olen positiivisen yllättynyt siitä, että yhteistyötä oli monessa asuntolassa. Lähtökohdiana tutkimukselle oli se, että vain muutamista yhteistyökuvioista oli tietoa. Tähän nähden tutkimus onnistui yli odotusten. Tutkimustulokset kertovat hyvin toimivasta yhteistyöstä, mutta myös selkeästä palvelutarpeesta asuntoloissa.

Yhteistyötä tehdään useimmiten yhteisten tapahtumien ja illanviettojen muodossa, mikä on luonnollinen tapa tehdä nuorisotyötä. Tapahtumien järjestäminen vaatii usein lisäpanostusta, jolloin lisätyövoima on tervetullutta. Erilaisten tapahtumien ja tempausten kautta seurakunnan työntekijät kohtaavat sellaisia nuoria, jotka jäisivät tavallisessa seurakuntatyössä kohtaamatta. Tällöin syntyy tilanne, jossa kummallakin yhteistyön osapuolella on vain voitettavaa.

Asuntoloiden palvelutarve seurakunnan työntekijöiltä kiteytyy nuoria osallistamaan vapaa-aikaan, erilaisiin hartauksiin ja nuorten kohtaamiseen. Asuntolaohjaajien toiveet seurakunnan työntekijöiltä ovat varsin kohtuullisia. Toiveissa näkyy hyvin se, että asuntolaohjaajien aika ei tahdo riittää ohjatun vapaa-ajan järjestämiseen, koska perustyö vaatii niin paljon.

Tutkimustuloksista käy ilmi, että asuntolat eivät ole tarpeiltaan samanlaisia, ja tällöin ei voida osoittaa mitään tiettyä yhteistyön mallia. Se mikä toimii tuolla, ei välttämättä toimikaan täällä, koska muuttujia on matkalla useita. Hyvä keskusteluyhteys osapuolten välillä ja riittävän säännölliset kontaktit näyttävät olevan avaimia menestyksekkääseen yhteistyöhön. Ei voida kuitenkaan sanoa mitään yleispätevää kerta- tai tuntimäärää viikossa, kuukaudessa tai vuodessa. Vastauksista kuitenkin on havaittavissa, että kukaan ei odota päivittäistä, eikä viikoittais-takaan läsnäoloa seurakunnan työntekijöiltä. Teoriaosuudessa jo nousi esiin, että yhteistyön täytyy vastata osapuolten tarpeisiin, jotta menestyksekkäs yhteistyö on mahdollista. Tämän vuoksi yhteistyötä ei tarvitse keksiä, vaan tärkeää on, että työ vastaa aitoon tarpeeseen. (Luodeslampi & Karjalainen 2005, 131 – 132; Saunamäki 20 -21).

Yhteiset tapahtumat ja illanvietot, säännöllinen kerhotoiminta ja tukihenkilötoiminta olivat yleisimpiä yhteistyön muotoja. Tästä voi päätellä, että yhteistyö pyyttelee melko yleisten nuorisotyön menetelmien saralla. Seurakuntien työntekijät ovat useimmiten tekemässä sitä mitä tarvitaan, kuten ryhmäytymisiä ja asuntola-tutorkoulutuksia. Näissä tilanteissa auttaminen voi olla muillekin nuorisoalan toimijoille mahdollista, ei pelkästään seurakunnalle. Fiilistä asumiseen -hankkeen yksi kehittämisalue on yhteistoiminnan kehittäminen kunnan vapaa-ajan toimijoihin. Se antaa asuntoloille motivaatiota hankkia yhteistyökumppaneita oman oppilaitoksen ulkopuolelta. (Fiilistä asumiseen; Saunamäki 2015, 14.)

Nuorten kohtaaminen ja keskustelu nousi myös asuntolaohjaajien toiveissa esiin. Asuntolaohjaajan työssä työajan rajallisuus tekee nuorten yksilöllisestä ohjaamisesta haastavaa. Seurakunnalla on jo kokemusta opiskelijoiden kokonaisvaltaisesta tukemisesta oppilaitoksen puolella, ja asuntolan puolelle voitaisiin soveltaa juuri samaa työskentelytapaa. Monipuolinen oppilaitostyö voi laajentua asuntolan puolelle. (Juntunen 2015; Saunamäki 2015, 19 -20.)

Lähes kaikki vastaajat asuntoloista, joissa yhteystyötä jo oli, olivat sitä mieltä, että vaikutukset ovat olleet positiivisia. Tämä kertoo mielestäni erityisesti siitä, että yhteistyö on molempia osapuolia hyödyttävää, ja se sopii luonnollisesti asuntolan toimintaan. Näin ajatellen seurakunnan työntekijät pystyvät tarjoamaan asuntoloille sopivaa toimintaa ja tukea. Yhteistyön ei tarvitse olla erillinen seurakunnan palikka, vaan toiminta voi ja saa sulautua muuhun asuntolan toimintaan luonnollisesti.

Seurakuntien ja asuntoloiden voisi olla hyödyllistä yhdessä pohtia, miten esimerkiksi Fiilistä asumiseen - hankkeen lanseeraama arjen taitojen kurssi olisi mahdollista järjestää yhteistyössä. Tämän kaltaisessa yhteistyössä yhdistyisi muun muas-

sa ohjattu vapaa-aika, aktiiviset oppimisympäristöt, yhteisöllisyys ja seurakunnan työntekijän työpanoksen sulautuminen asuntolan arkeen. Tämä on tosin vain yksi esimerkki. (Arjen taitojen kurssi; Saunamäki 2015, 13 ja 19.)

Vehviläisen tutkimuksessa vuodelta 2012 ilmenee, että nuoret kaipaivat enemmän discoja, retkiä ja teemailtoja tai niille kaivattaisiin parempaa laatua. Pienellä lisäresurssilla tällaisten tapahtumien järjestäminen on mahdollista. (Vehviläinen 2012, 59 -60; Saunamäki 2015, 11.)

Asenneilmapiiri yhteistyölle on suotuisa. Asuntolaohjaajat ovat myönteisiä erilaisille toimijoille asuntolassa, ja seurakunnan työntekijät eivät tee tässä suurta poikkeusta. Hyvin vähän yhteistyöhön tai sen puutteeseen vaikuttaa työntekijöiden omat syyt tai oppilaitoksen periaatteet. Tutkimuksessani ilmenee, että asuntolaohjaajat eivät oikein tiedosta seurakunnan yhteistyön mahdollisuuksia. Seurakunnan työ nähdään herkästi julistamisena, vaikka todellisuudessa se ei pidä paikkaansa. Tässä kohdin olisi hyvä kummankin osapuolen tarkastella asenteitaan ja ennakkoluulojaan.

Ajankäyttö nousee ratkaisevaksi tekijäksi. Asuntolaohjaajien aika menee heidän perustyöhönsä, joka on usein jotain muuta kuin vapaa-ajan ohjaamista ja keskustelemista sekä kohtaamista. Aina ei jää aikaa tutustumiseen ja nuoren tilanteen halluunottoon. Kuten teoriassa nostin esiin monialaisesta yhteistyöstä, yhteistyö voisi nostaa esiin aivan uutta tietoa ja taitoa. Seurakunnan työntekijöillä ja asuntolaohjaajilla on valtavasti opittavaa kummankin työstä, joka taas helpottaisi yhteistyömuotojen sopimista. Kun kumpikin osapuoli tuntee toisensa, on helpompi jakaa työtä.

Toiset asuntolat olivat sitä mieltä, että he eivät kaipaa apua seurakunnasta, mutta eivät toisaalta halua kieltää nuorten osallistumista toimintaan. Näissä tapauksissa seurakunta voisi olla yhteydessä asuntolaan, ja viedä paikan päälle esimerkiksi ilmoituksia seurakunnan omista tapahtumista. Jo kutsu seurakunnan toimintaan mukaan on yhteistyötä ja madaltaa kynnystä mahdollisille uusille yhteistyön taivoille.

Tutkimukseni tilaajalle, kirkkohallitukselle, haluan antaa erityisesti pitkäjänteisyyttä pitää esillä opiskelija-asuntoloita ja niiden tarpeita sekä yhteisöinä että yksilöllisellä tasolla. Sekä asuntolayhteisöt että yksittäiset opiskelijat tarvitsevat tukea. Seurakunnat tekevät oppilaitostyötä, mutta syystä tai toisesta asuntolat unohtuvat helposti tai jäävät ainakin selvästi vähemmälle huomiolle. Asuntoloiden opiskelijat ja henkilökunta vaikuttavat vastaanottavaisilta, joten seurakuntien työntekijöiden olisi hyvä olla rohkeasti niihin yhteydessä. Seurakunnilla on tarjottavanaan paljon osaamista ja erityisesti ainutlaatuinen lähestymistapa ihmiseen. Asuntolat hyötyisivät seurakunnan työntekijän läsnäolosta. Aina yhteistyön ei tarvitse olla aikaa vievää, vaan jo avoin yhteys näiden kahden toimijan välillä voi olla riittävää.

Toivon, että tutkimukseni voisi toimia pohjana yhteistyön kehittämiseksi. Asuntolat ovat parantamassa asemaansa valtakunnallisesti ja toivon, että ne olisivat tulevaisuudessa varteenotettava yhteistyökumppani seurakunnille. Asuntoloiden opiskelijat tarvitsevat monipuolista tukea ja seurakunnan työntekijöillä on tarjota monialaista ammattitaitoa.

Itseäni kiinnostaisi jatkaa tutkimusta siten, että tekisin yhteistyöstä kyselyn myös seurakuntien työntekijöille. Olisi mielenkiintoista nähdä mitkä asiat seurakuntien työntekijät kokevat haasteellisena asuntolatoiminnassa. Tai, että millaisia asioita seurakunnan työntekijät asuntoloissa useimmiten tekevät. Myös opiskelijoiden

näkemyks toiminna sisällöstä kiinnostaa minua. Onko jotain erityisiä menetelmiä, joista nuoret pitävät tai kokevat vähemmän mukaviksi? Miltä seurakunnan työntekijän läsnäolo tuntuu nuorista? Onko vakaumuksella merkitystä nuorten osallistumiseen eli jääkö toiminnasta nuoria pois siksi, että ohjaajana toimii seurakunnan työntekijä? Tällaiset asiat jäivät tämän tutkimuksen jälkeen mietityttämään.

LÄHTEET

Aalto, A. 2010. Yhteiselo – Asuntola- ja vapaa-aikatoiminnan kehittäminen ammatti-instituutissa. Humanistinen ammattikorkeakoulu.

Ammatilliset opinnot 2015. Koulutuskeskus Sedu. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.sedu.fi/Koulutuskeskus-Sedu/Opiskelu/Opinnot> 15.3.2015.

Asuntolaohjaajat.net. Asuntolaohjaajien tiedotussivusto. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.asuntolaohjaajat.net/etusivu> 15.3.2015.

Asuntolaohjaajien täydennyskoulutus. Koulutuskeskus Sedu. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.sedu.fi/Koulutuskeskus-Sedu/Tietoa-Koulutuskeskus-Sedusta/Hanketoiminta/Fiilista-asumiseen/Asuntolaohjaajien-taydennyskoulutus> 15.3.2015.

Asuntolaohjauksen päivät 2015. Koulutuskeskus Sedu. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.sedu.fi/Koulutuskeskus-Sedu/Tietoa-Koulutuskeskus-Sedusta/Hanketoiminta/Fiilista-asumiseen/Asuntolaohjauksen-paivat> .15.3.2015.

Arjen taitojen kurssi 2015. Koulutuskeskus Sedu. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.sedu.fi/Koulutuskeskus-Sedu/Tietoa-Koulutuskeskus-Sedusta/Hanketoiminta/Fiilista-asumiseen/Arjen-taitojen-kurssi> . 15.3.2015.

Fiilistä asumiseen 2015. Koulutuskeskus Sedu. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.sedu.fi/Koulutuskeskus-Sedu/Tietoa-Koulutuskeskus-Sedusta/Hanketoiminta/Fiilista-asumiseen> . 15.3.2015.

Haastettu kirkko 2012. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2008-2011, toimittaneet Harri Palmu, Hanna Salomäki, Kimmo Ketola & Kati Niemelä. Kirkon tutkimuskeskus.

Harrastepassi 2015. Koulutuskeskus Sedu. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.sedu.fi/Koulutuskeskus-Sedu/Tietoa-Koulutuskeskus-Sedusta/Hanketoiminta/Fiilista-asumiseen/Harrastepassi> 15.3.2015.

Hirvonen, S., Pelkonen, E. & Uitto, R. 2005. Toisen asteen ammatillisen peruskoulutuksen opiskelija-asuminen 2005. Opetushallitus.

- Hällström, E. 2015. Henkinen tuki on tärkeintä oppilaitosdiakonin työssä. Silta-tampere-lainen verkkolehti. Www – dokumentti. Saatavissa: http://www.siltalehti.fi/sivustot/silta/juttusilta/henkinen_tuki_on_tarkeinta_oppilaitosdiakonin_tyossa.19656.blog.18.4.2015.
- Juntunen, E. 2015. Henkilökohtainen tiedonanto, sähköpostiviesti. 18.4.2015.
- Kananen, J. 2011: Kvantti – Kvantitatiivisen opinnäytetyön kirjoittamisen käytännön opas. Jyväskylän ammattikorkeakoulu.
- Kiviniemi, K. 2010. Laadullinen tutkimus prosessina. Ikkunoita tutkimusmetodeihin II, toimittaneet Juhani Aaltola & Raine Valli. PS -kustannus.
- Lukion, ammatillisen koulutuksen ja vapaan sivistystyön rakenteiden ja rahoituksen uudistaminen. Kuntaliitto. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.kunnat.net/fi/asiantuntijapalvelut/opeku/opetus/rakuudistus/Sivut/default.aspx>. 19.3.2015.
- Kristillinen ihmiskäsitys 2015. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content2E1F70> 14.3.2015.
- Köykkä, A. 2014. Nuorisotyön alkeet ja jatko. Nuorten keskus.
- Laki ammatillisesta koulutuksesta 787/2014. FINLEX, Ajantasainen lainsäädäntö. Www-dokumentti. Saatavissa: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980630#L5P37>. 15.3.2015.
- Luodeslampi, J. & Karjalainen, J-M. 2005. Nuorisotyö kouluissa ja oppilaitoksissa. Nuorisotyön käsikirja, toimittaneet Terhi Paananen ja Hans Tuominen, 119- 137.
- Marttala, R. 2014. Fiilistä asumiseen 3 - toimintakertomus 2014.
- Marttala, R. & Virtanen, V. 2014. Fiilistä asumiseen - Asuntolatoiminnan käsikirja toisen asteen ammatilliseen koulutukseen. SAKU Ry.
- Niemelä, P. 2002 Diakonia ja ihmiskäsitys. Diakonian käsikirja, toimittaneet Riitta Helosvuori, Juhani Korolainen ym.. Kirjapaja Oy.
- Nuoret seurakuntalaisina – kehittämissasiakirja 2012. Kirkkohallituksen julkaisuja.

Nuorisotyönohjaajan viran malliohjesäännön perustelu. Suomen evankelisuterilainen kirkko. Www-dokumentti. Saatavissa:

<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content3BD819-2> 10.4.2015.

Nuorisolaki 27.1.2006/72. FINLEX, Ajantasainen lainsäädäntö. Www-dokumentti. Saatavissa. <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072>. 21.3.2015.

OPH: julkaisu: Koulutuksen järjestäjille keinoja puuttua opiskeluun soveltumattomuuteen – Opas SORA -säädösten ja -määräysten toimeenpanoon ammattikoulutuksessa. Opetushallitus 2013.

OPH:n määräys 28/011/2004. Ammatillisen peruskoulutuksen opetussuunnitelman ja näyttötutkinnon perusteet. Opetushallitus 2004.

Oppilas- ja opiskelijahuoltolaki 1287/2013. FINLEX Ajantasainen lainsäädäntö. Www-dokumentti <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2013/20131287> . 11.3.2015.

Paananen, T. 2008. Ihana, Kipeä nuoruus – naamion takana ahdistus ja elämänilo. Nuorten sielunhoidon käsikirja, toimittanut Heli Pruuki. LK-kirjat.

Snellman, T. 2011. Diakoniatyötä oppilaitoksessa? Opinnäytetyö. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Sosiaalialan koulutusohjelma.

Suni, H. & Virtanen, R. 2008: Ihmissuhteet osana nuoren hyvinvointia. Nuorten sielunhoidon käsikirja, toimittanut Heli Pruuki. LK-kirjat.

Suomen evankelis-luterilaisen kasvatuksen linjaus 2015. PDF -dokumentti. Saatavissa:

[http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/494A1A4DD58D4D9CC2257976003D8743/\\$FILE/kasvatus_strategia.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/494A1A4DD58D4D9CC2257976003D8743/$FILE/kasvatus_strategia.pdf) 27.3.2015.

Suomen ev.lut. kirkko: Suomessa toimii yhdeksän luterilaisen kirkon hiippakuntaa ja kymmenen piispaa. Www-sivu. Saatavissa:

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/717BB4753ACFFC7CC2256FEA003A2A73?OpenDocument&lang=FI>. 15.3.2015.

Turunen, T., Laitinen, M., Lakkala, S., Kangas, H., Pulju, M. & Valanne, E. 2014. Monitoimijuusmalli – Kuvaus yhteistyön rakentumisesta. Yhdessä toimimalla kohti hyvinvoivaa koulua, toimittanut Suvi Lakkala, Hennariikka Kangas & Marja Pulju, 39-48.

Tutortoiminta 2015. Koulutuskeskus Sedu. Www-dokumentti. Saatavissa:
<http://www.sedu.fi/Koulutuskeskus-Sedu/Tietoa-Koulutuskeskus-Sedusta/Hanketoiminta/Fiilista-asumiseen/Tutortoiminta> 15.3.2015.

Valli, R. 2010. Vastaaja asettaa tulkinnalle haasteita. Ikkunoita tutkimusmetodeihin II, toimittanut Juhani Aaltola & Raine Valli. PS -kustannus.

Vehviläinen, J. 2012. Selvitys toisen asteen ammatillisen peruskoulutuksen opiskelija-asuntoloista. Opetushallitus.

Asuntoloiden ja ev.lut. seurakuntien välinen yhteistyö

Hei!

Nimeni on Suvi Saunamäki ja opiskelen Centria -ammattikorkeakoulussa yhteisöpedagogi(AMK) -tutkintoa. Olen laatinut tämän kyselyn opinnäytetyötäni varten, joka käsittelee toisen asteen ammatillisten oppilaitosten järjestämän asuntolatoiminnan ja paikallisten ev.lut. seurakuntien välistä yhteistyötä.

Tarkoitukseni on tämän kyselyn avulla kartoittaa, kuinka moni asuntola tekee yhteistyötä ev.lut. seurakuntien kanssa ja millaista yhteistyö on. Aiheesta ei ole tehty tutkimusta aiemmin, joten jokaisen asuntolan antama vastaus on tärkeä. Pyydän teitä ottamaan kuitenkin huomioon sen, että jokaisesta asuntolasta vastaisi vain yksi työntekijä, mikäli työntekijöitä on useampia. Vaikka teillä ei ole yhteistyötä seurakunnan kanssa tällä hetkellä, on vastauksesi silti arvokas. Vastaamiseen kuluu aikaa korkeintaan kymmenen minuuttia.

Opinnäytetyöni on tilannut Kirkkohallitus ja tuloksia odottaa myös Fiilistä asumiseen -hanke. Kyselyn viimeinen vastauspäivä on sunnuntai 8.2.2015.

Kysymys 1:

Valitse hiippakunta-alueesi. Jos et ole varma, voit tarkistaa sen täältä:

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/0/717BB4753ACFFC7CC2256FEA003A2A73?>

OpenDocument

- Espoo
- Helsinki
- Lapua
- Kuopio
- Porvoo
- Mikkeli
- Oulu
- Tampere
- Turku

Kysymys 2:

Onko asuntolanne ja paikallisen seurakunnan välillä yhteistyötä?

- kyllä
- ei

KYSYMYS 3:

Miten paljon ajattelet seuraavien asioiden vaikuttaneen yhteistyön puutteeseen?

	ei ollen- kaan	hyvin vä- hän	jonkin ver- ran	tuntuvasti	en osaa sa- noa
työntekijän oma henkilökohtainen syy	☐	☐	☐	☐	☐
oppilaitoksen periaate	☐	☐	☐	☐	☐
oman tai seurakunnan työntekijän ajan puute	☐	☐	☐	☐	☐
yhteistyölle ei ole tarjoutunut mahdollisuutta	☐	☐	☐	☐	☐
tarvetta yhteistyölle ei ole	☐	☐	☐	☐	☐

KYSYMYS 4:

Toivoisitko yhteistyötä seurakunnan kanssa?

- Kyllä
- En
- Ehkä

KYSYMYS 5:

Jos koet, että yhteistyö on mahdollista, minkälaista toivoisit sen olevan? Voit kertoa omin sanoin.

KYSYMYS 6:

Millaista yhteistyönne seurakunnan kanssa on?

Yhteisiä illanviettoja tai tapahtumia

Säännöllistä kerhotoimintaa

Tukihenkilötoimintaa

Muuta, mitä?

KYSYMYS 7:

Onko yhteistyö mielestäsi tyydyttävällä tasolla, vai toivoisitko jotain enemmän/vähemmän?

KYSYMYS 8:

Miten olet kokenut yhteistyön merkityksen omassa työssäsi?

- Vaikutukset ovat olleet myönteisiä
- Vaikutukset ovat olleet kielteisiä
- Ei havaittavaa muutosta